

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

9. februar 2012

J.nr 1021-11-29-59

TML –EKN

KLAGE FRA [XXX]
OVER Energistyrelsen afgørelse af 22. juni 2011
OM Albertslund Varmeværks energispareaktiviteter

NÆVNETS Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN- Direktør Per Søndergaard
SÆTNING Professor, cand.jur. & Ph.D. Birgitte Egelund Olsen
I SAGEN

NÆVNETS Energistyrelsens afgørelse af 22. juni 2011 stadfæstes.
AFGØRELSE

Energiklagenævnet har den 22. juli 2011 modtaget [XXX] (herefter klager) klage af 19. juli 2011 over Energistyrelsens afgørelse af 22. juni 2011. Ved afgørelsen fandt Energistyrelsen, at der ikke var grund til at antage, at Albertslund Varmeværks (herefter værket) energispareaktiviteter var i uoverensstemmelse med de gældende regler. Styrelsen fandt endvidere ikke grundlag for at konkludere, at værkets omkostninger ved energispareaktiviteter, set over en årrække, vil ligge over normalområdet, eller at prisen vedrørende energirenovering af prøvehusene var for høj.

Albertslund Varmeværk er under sagens behandling ved Energiklagenævnet repræsenteret af advokat René Frisdahl Jensen, advokatfirmaet Horten.

Sagens baggrund

Energiklagenævnet har tidligere ved afgørelser af henholdsvis 18. maj 2008 (j.nr. 1021-105) og 6. juli 2010 (j.nr. 1021-243) behandlet spørgsmålet om værkets energispareaktiviteter. For en gennemgang af sagens baggrund henvises til nævnets afgørelse af 6. juli 2010 (j.nr. 1021-243).

Energiklagenævnets afgørelser af henholdsvis 18. maj 2008 (j.nr. 1021-105) og 6. juli 2010 (j.nr. 1021-243) er offentliggjorte i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside, www.ekn.dk, under menuen "Afgørelser" → "Kronologisk liste" → "Varmeforsyningsloven".

Ved afgørelsen af 6. juli 2010 hjemviste Energiklagenævnet på ny sagen til behandling ved Energistyrelsen. Nævnet fandt det mest hensigtsmæssige, at styrelsen som første instans tog stilling til, om prisen på værkets energispareaktiviteter lå inden for normalområdet, herunder om prisen på prøvehusene var for høj.

Ved den nu påklagede afgørelse af 22. juni 2011 fandt Energistyrelsen, at der ikke var grund til at antage, at værkets energispareindsats var i uoverensstemmelse med de gældende regler. Styrelsen fandt endvidere ikke grundlag for at konkludere, at værkets omkostninger ved energispareaktiviteterne, set over en årrække, ville ligge over normalområdet, eller at prisen vedrørende energirenovering af prøvehusene var for høj.

Energisparebekendtgørelsens¹ § 21, stk. 2, fastsætter, at klager over afgørelser truffet af Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelsen skal indgives skriftligt til Energiklagenævnet inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt. Energistylens afgørelse er dateret 22. juni 2011. Energistyrelsen v/fuldmægtig Finn Møller Godtfredsen har telefonisk oplyst til Energiklagenævnets sekretariat, at afgørelsen alene blev sendt pr. post, og at Energistyrelsen sendte afgørelsen som A-brev. Klagen af 19. juli 2011 er modtaget i Energiklagenævnet den 22. juli 2011. Sagen for Energiklagenævnet drejer sig således indledningsvist om, hvorvidt klagefristen er overholdt.

Såfremt klagefristen er overholdt, drejer sagen sig endvidere om en vurdering af, om omkostningerne ved energispareaktiviteterne eller prisen for energirenoveringen af prøvehusene er for høje.

Den påklagede afgørelse

Af Energistylens afgørelse af 22. juni 2011 fremgår bl.a. følgende:

"[...]

Energistyrelsen finder AVs hidtil oplyste gennemsnitlige omkostninger relativt høje, dels i forhold til den aftalte á conto betaling for 2010 og 2011, som gælder for el- og naturgasselskaberne, dels i forhold til Energistylens skøn over energiselskabernes gennemsnitlige omkostninger. Energistyrelsen finder det imidlertid

¹ Bekendtgørelse nr. 1105 af 9. november 2006 om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder. Nugældende bekendtgørelse nr. 677 af 21. juni 2010.

9. februar 2012

J.nr 1021-11-29-59

TML –EKN

Side 2 af 15

vigtigt at se energispareindsatsen (realiserede energibesparelser og omkostningerne herved) over en længere årrække. I betragtning af de store, planlagte energirenoveringer i Albertslund, og på baggrund af AVs redegørelser af 27. juli 2009, 22. november 2010, 15. februar 2011 og brev af 31. marts 2011 forventer Energistyrelsen, at AVs omkostninger per kwh fremover vil falde, bl.a. som følge af erfaringerne fra prøvehusene og den forøgede indsats i forhold til industrien samt den planlagte optimering af fjernvarmenettet. I den forbindelse lægger Energistyrelsen vægt på AVs oplysning om, at der, trods fordobling af sparemålet, ikke for 2010 og 2011 er afsat større beløb til energispareindsatsen, målt i faste priser, end for 2008 og 2009.
[...]

9. februar 2012

J.nr 1021-11-29-59

TML –EKN

Side 3 af 15

Samlet set har Energistyrelsen ikke grundlag for at antage, at AVs gennemsnitlige energispareomkostninger per kwh, set over en årrække, vil være for høje eller afvige væsentligt fra andre selskabers gennemsnitsomkostninger. Når AVs og de øvrige energiselskabers indberetninger over omkostningerne til energispareaktiviteter foreligger medio 2011 (for 2010) og medio 2012 (for 2011), jf. bekendtgørelsens § 19, stk. 8, vil Energistyrelsen have et bedre grundlag for stillingtagen til, om der er behov for nærmere vurdering af udviklingen i omkostningseffektiviteten hos AV.
[...]

Konklusion

Energistyrelsen ser på baggrund af de nye oplysninger ikke grund til at antage, at AVs energispareindsats er i uoverensstemmelse med de gældende regler. Energistyrelsen finder desuden ikke grundlag for at konkludere, at AVs omkostninger ved energispareaktiviteter, set over en årrække, vil ligge over normalområdet eller at prisen vedrørende energirenovering af prøvehusene er for høj. Det kan være fornuftigt indledningsvis at gennemføre nogle ”dyre” projekter, hvis det er vurderingen af disse efterfølgende kan medføre en række billigere besparelser.
[...].”

Energistirelsens afgørelse er vedlagt som Bilag 1.

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager har vedrørende overholdelsen af klagefristen bl.a. oplyst følgende:

- Klagers postadresse er en postkasse opsat på foreningens fælleshus, der normalt passes af formanden. Ved længerevarende ferier – rejser af

mere end en uges varighed – passes postkassen efter aftale af et andet bestyrelsesmedlem.

- I perioden 17. juni 2011 til 25. juni 2011 var formanden på en uges ferie, uden at der var udpeget en afløser til at passe postkassen. Formanden blev bekendt med afgørelsen den 25. juni 2011.
- Foreningens indbringelse af klagen for Energiklagenævnet er dateret 19. juli 2011. Alt arbejde i foreningen er frivilligt, ulønnet og foregår i bestyrelsens fritid. Dette medfører, at en arbejdsdag typisk slutter sent og til tider også flere timer efter midnat således, at klagen formentligt først er lagt i postkassen efter tømningen den 19. juli 2011 eller i løbet af den 20. juli 2011. At klagen først er modtaget i klagenævnet den 22. juli 2011 indikerer, at brevet er faldet i den pulje på 6-7 pct. af A-brevene, som Post Danmark ikke leverer indenfor en dag.

9. februar 2012

J.nr 1021-11-29-59

TML –EKN

Side 4 af 15

Klager har klaget over, at Energistyrelsen ikke har realitetsbehandlet klagers indsigelser vedrørende værkets hjemmel til at støtte forsknings- og udviklingsprojekter. Klager har endvidere klaget over, at Energistyrelsen fortsat ikke har realitetsbehandlet klagen over manglende omkostningseffektivitet og rentabilitet i forbindelse med værkets bidrag til prøvehusprojekterne.

Klager finder på denne baggrund, at Energiklagenævnet enten må hjemvise sagen til fornyet behandling ved Energistyrelsen eller foretage en realitetsbehandling af sagen. Til støtte herfor har klager navnlig anført følgende:

- Værket har fortsat ikke dokumenteret, at rentabilitets- og omkostningseffektivitetsbetragtninger er indgået i revisionerne af energispa-reaktivitetsplanen.
- Værkets deltagelse i EUDP-projektet "Albertslund konceptet" vedrørende prøvehusene er uhjemlet, da lovgivningen ikke indeholder en hjemmel til, at en netvirksomhed kan deltage i forsknings- og udviklingsprojekter.
- Den gennemsnitlige afholdte udgift, eksklusiv lønomkostninger, pr. sparet kWh har været 65 øre frem til udgangen af 2010. Prøvehusene udgør en meget stor del af disse omkostninger svarende til, at der for hver sparet kWh er ydet en støtte på 595,76 øre. Hvis omkostningerne og realiserede besparelser vedrørende prøvehusene trækkes ud, vil den gennemsnitlige omkostning pr. kWh kun være 39 øre, hvilket betyder at prøvehusprojektet fordyrer hver sparet kWh med mere end 67 pct. Hvis det accepteres, at de 2.690 MWh besparelser fra boligadministrationsselskabet BO-Vest kun kan medregnes, da de er givet som

goodwill på grund af prøvehusene, og derfor trækkes ud af beregningerne, er resultatet, at den gennemsnitlige kWh ville koste 47 øre. Selv under disse betingelser, betyder prøvehusprojektet således en fordyrelse på knap 40 pct. Værket har ikke en aftale med BO-Vest om at kunne godskrive energibesparelsen. BO-Vest kan derfor med rimelighed forvente at blive honoreret på samme måde som andre borgere honoreres i forbindelse med energibesparelser, nemlig 1.000 kr. pr sparet MWh.

- Der findes ingen opgørelse over værkets omkostninger til prøvehuset i Hylde-spjældet udover oplysningen om, at der er anvendt 2.330.000 kr. i 2009 på EUDP-projektet. I år 2009 blev der alene arbejdet på Hylde-spjældet, således at samtlige disse omkostninger må pålægges dette projekt, hvilket giver en omkostning på knap 333 kr. pr. sparet MWh. Der kan i den forbindelse argumenteres for, at der skal tages højde for en eventuelt afledt effekt i form af energibesparelser ved den forestående renovering af Hylde-spjældet. Det fremgår af sagen, at den potentielle besparelse i Hylde-spjældet ved renovering til energiklasse 2 er 1.004 MWh og til energiklasse 1 er 1.729 MWh. Dette medfører, at selv hvis værket kan godskrive disse besparelser uden yderligere omkostninger, vil omkostningerne ved energiklasse 2 være 232 øre pr. sparet kWh og ved energiklasse 1 være 1135 øre pr. sparet kWh. Omkostningerne pr. sparet kWh vil således være mere end det dobbelt af det, der allerede er betalt, inklusiv prøvehusomkostningerne. Dette er ikke omkostningseffektivt.
- Energistyrelsen har alene foretaget vurderingen af omkostningseffektiviteten på baggrund af et skøn. Styrelsen har ikke foretaget beregninger. Dette viser, at styrelsen fortsat ikke har foretaget en realitetsbehandling af sagen.
- Fire ud af seks familier i Albertslund Syd, der fraflyttede deres boliger i forbindelse med renoveringen, har valgt ikke at flytte tilbage. Boligerne får nu lov at stå tomme som fremvisningslejligheder. Dette betyder, at EUDP-projektet ikke få målinger af deres effektivitet i almindelig brug.
- Beregninger foretaget på baggrund af materiale modtaget af EUDP-sekretariatet og EUDP-projektets projektleder viser, at der i første halvår 2011 er afholdt projektudgifter på 1.061.616 kr., hvoraf værket kun har afholdt 21.468,01 kr. Af materialet fremgår endvidere, at der i 2010 er brugt 1.305.000 kr., og at der i 2011 forventes at blive brugt 1.000.000 kr. på prøvehusprojektet, mens der ikke budgetteres med udgifter i 2012. Det samlede realiserede MWh besparelse i 2010 er 0

9. februar 2012

J.nr 1021-11-29-59

TML –EKN

Side 5 af 15

MWh. Det samme gør sig gældende for den forventede besparelse i 2011, og der er heller ikke regnet med energibesparelser på dette område i 2012. For en samlet investering på 2.305.000 kr. regnes der således ikke med en eneste sparet MWh.

- Værket har pr. 30. juni 2011 anvendt 4.612.768,50 kr., hvilket må forventes at have rundet 5,6 mio. kr. ved udgangen af 2011. Dette modsvares af en realiseret energibesparelse på 7 MWh. Selv hvis de samlede forventninger til den realiserede energibesparelse på de 9 prøvehuse sættes højt til i alt 100 MWh, så har hver af disse kostet varmebrugere i Albertslund 56.000 kr., svarende til 5.600 øre pr sparet kWh. Hvis dette skal gøres rentabelt/omkostningseffektivt, kræver det mindst en faktor 100 i afledt effekt pr. sparet kWh uden at tilføje omkostninger. Dette virker meget usandsynlig – også henset til, at værket ikke har sikret sig retten til at godskrive afledte energibesparelser.
- For at omkostningen pr. sparet kWh kan komme ned på 100 øre, skal der spares 3.613 kWh pr. bolig. For at omkostningen pr. sparet kWh kan komme ned på 65 øre skal der spares 5.236 kWh, mens der skal spares 7.687 kWh for, at omkostningen pr. sparet kWh kan komme ned på 47 øre. Besparelsen på 5.236 kWh kræver, at stort set alle boliger bliver 0-energihuse, mens besparelsen på 7.687 kWh kræver huse, der kan forsyne andre ejendomme med deres overskydende energi. Dette gælder endvidere kun, hvis værket kan godskrive disse besparelser uden yderligere omkostninger, hvilket der ikke foreligger aftaler om, og hvilket næppe vil blive godkendt af de lejere, der skal afholde udgiften til renoveringen. Det er mest sandsynligt, at værket kommer til at have afholdt udgifter for 5,6 mio. kr. for en realiseret besparelse på højst 100 MWh og kommer til at betale 1.000 kr. for tilskrivningsretten for hver sparet MWh i de planlagte renoveringer.
- Af værkets redegørelser til Brugergruppen, Miljø- og Planudvalget, Økonomiudvalget og kommunalbestyrelsen fremgår det, at der i 2008 var anvendt 650.000 kr. Af andre bilag fremgår det, at der i 2009 var anvendt 2.330.000 kr., at der i 2010 var anvendt 1.305.000 kr., og at det forventedes, at der i 2011 vil blive brugt 1.000.000 kr., hvilket i alt giver 5.285.000 kr. på prøvehusene. Forskellen mellem de 2 opgørelser på 327.768,50 kr. kan skyldes, at der i disse redegørelser ikke er medtaget lønninger og overhead, men afhængig af opgørelse vil værket have afholdt mellem 5,3 og 5,6 mio. kr. i udgifter på prøvehusprojekterne.

9. februar 2012

J.nr 1021-11-29-59

TML –EKN

Side 6 af 15

- Værket har oplyst til EUDP, at der er afholdt udgifter for i alt 4.912.651,26 kr. og krævet tilskud for afholdte omkostninger på i alt 3.868.487,55 kr. Hvis dele af disse omkostninger er lagt ud på vegne af andre projektdeltagere, bør værket redegøre for hjemmelsgrundlaget for ikke at have givet disse oplysninger til EUDP-sekretariatet. Værket bør ligeledes redegøre for hjemmelsgrundlaget for at kræve tilskud fra EUDP for omkostninger, som værket ikke selv forventer at afholde, ligesom værket bør redegøre for, hvorfor der er krævet ca. 1. mio. kr. mere fra EUDP end de omkostninger, som værket i sidste ende forventer at skulle afholde. Endvidere bør værket redegøre for, hvilke projektdeltagerne der er udlagt på vegne af, samt hvilke beløb der er udlagt for. I samme forbindelse bør værket redegøre for hjemlen i varmemforsyningsloven² til, at værket kan lægge penge ud på vegne af de øvrige deltagere.

9. februar 2012

J.nr 1021-11-29-59

TML –EKN

Side 7 af 15

Værkets synspunkter og bemærkninger

Værket finder, at afgørelsen af 22. juni 2011 skal stadfæstes. Værket henholder sig til de bemærkninger og redegørelser, som værket tidligere har fremsendt i forbindelse med Energistyrelsens og Energiklagenævnets behandling af sagen. Til støtte for en stadfæstelse af afgørelsen af 22. juni 2011 har værket endvidere navnlig anført følgende:

- Omkostningerne til renovering af prøvehusene skal ses i lyset af de samlede energibesparelser, som opnås ved den efterfølgende renovering af 550 rækkehuse og 1000 gårdhuse i området. Klagers opgørelse af omkostningerne ved de gennemførte energispareaktiviteter er derfor misvisende.
- Varmeværkets samlede omkostninger i forbindelse med de i alt ni prøvehuse (hvoraf to endnu ikke er opført) forventes at være ca. 2,7 mio. kr. og ikke 5,6 mio. kr. De samlede energibesparelserne for de ni prøvehuse forventes at være ca. 100 MWh. Det forventes desuden, at energibesparelserne ved den efterfølgende renovering af 1.550 boliger i Albertslund Syd (opstart 2012) vil være i en størrelsesorden af 7,5-11 MWh pr. bolig. I tillæg til ovennævnte kommer besparelsesmuligheder for de tre andre boligområder, hvor prøvehusene bygges.
- Værket skal ikke afholde samtlige omkostningerne forbundet med renoveringen. En række andre bidragsydere deltager i finansieringen af projektet. Eksempelvis har Landsbyggefondens innovationspulje bevillet penge til projektet, og boligselskabet bidrager også. Endvidere betaler Albertslund Spildevand et tilskud til det forsøg, der er gennem-

² Lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011.

ført med henblik på udnyttelsen af varme fra spildevand. Værket har til at begynde med lagt hovedparten af omkostningerne ud, men er nu i gang med at få en række af disse refunderet hos de øvrige bidragsydere. På den baggrund fastholdes forventningen om, at varmeværkets omkostninger i forbindelse med de i alt 9 prøvehuse vil være ca. 2,7 mio. kr. Værket har desuden en klar forventning om, at varmeværket vil blive tilskrevet energibesparelserne fra BO-Vest.

- Det er korrekt, at værket ikke skriftligt har oplyst Brugergruppen og Albertslund Kommunes Miljø- og Planudvalg m.fl. om, at en del af de afholdte omkostninger er udlæg, som forventes refunderet af de øvrige deltagere i prøvehusprojektet. Både Miljø- og Planudvalget og Brugergruppen er imidlertid i forbindelse med deres behandling af sagen blevet orienteret mundtligt herom. Værket lægger til grund, at disse oplysninger også er tilgået Økonomiudvalget og Kommunalbestyrelsen. Formanden for Miljø- og Planudvalget er også formand for Brugergruppen og sidder desuden også i Økonomiudvalget.
- Det er ikke værket, men andre projektdeltagere, som har ansøgt om EUDP-støtte til energirenovering af prøvehusene. Støtten er endvidere ikke søgt til værket, men til finansiering af prøvehusprojektet. Den nærmere udformning af ansøgningen om EUDP-støtte ses ikke at være af betydning for sagens afgørelse.
- For så vidt angår budgetdeltagernes restbudgetter er de afholdte omkostninger gået til renovering af et hus i "Hylde-spjældet", som er en afdeling i Vridsløselille Andelsboligforening, der administreres af BO-Vest. Projektet er undervejs stødt ind i en række komplikationer, som har ført til budgetoverskridelser. Af praktiske årsager har værket i først omgang afholdt hovedparten af denne budgetoverskridelse for at undgå, at projektet gik i stå. De øvrige projektdeltagere skal imidlertid bidrage med deres andel af budgetoverskridelsen.
- Støtten fra Landsbyggefondens innovationspulje er givet til Vridsløselille Andelsboligforening, som administreres af BO-Vest. Relationen til ansøgningen om EUDP-midler til projektet anses derfor for at være uden betydning for sagen.

9. februar 2012

J.nr 1021-11-29-59

TML –EKN

Side 8 af 15

Energistyrelsens udtalelse til sagen

Energistyrelsen finder, at afgørelsen af 22. juni 2011 skal stadfæstes. Til støtte herfor har styrelsen navnlig udtalt følgende:

- Kommunalt ejede selskaber, såsom værket, kan deltage i prøvehusprojekter, hvis dette medvirker til en omkostningseffektiv opfyldelse af deres forpligtelse set over en årrække.
- Energistyrelsen har foretaget en realitetsbehandling af klagen og værkets omkostningseffektivitet og rentabilitet i forbindelse med prøvehusene.

Retsgrundlag

Bekendtgørelse nr. 677 af 21. juni 2010 om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder trådte i kraft den 1. juli 2010 og gælder for besparelsesindsatsen fra 1. januar 2010 og frem, jf. § 22. Alle besparelser, som er gennemført og dokumenteret i 2009 skal opgøres efter bekendtgørelse nr. 1105 af 9. november 2006, jf. § 23, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 677. Denne sag vedrører spørgsmålet om, hvorvidt værkets hidtidige energispareaktiviteter er i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelse nr. 1105 af 9. november 2006. Sagen afgøres derfor efter disse regler

9. februar 2012

J.nr 1021-11-29-59

TML –EKN

Side 9 af 15

Det følger af bekendtgørelse nr. 1105 af 9. november 2006 (energisparebekendtgørelsen), at net- og distributionsvirksomheder skal sikre realisering af dokumenterede energibesparelser hos energiforbrugere i alle sektorer her i landet. Af bekendtgørelsen fremgår bl.a. følgende:

”[...]

§ 1. Net- og distributionsvirksomheder skal i overensstemmelse med bestemmelserne i denne bekendtgørelse sikre realisering af dokumenterede energibesparelser hos energiforbrugere i alle sektorer her i landet.

Stk. 2. Net- og distributionsvirksomhederne skal sikre realiseringen af omkostningseffektive energibesparelser til gavn for forbrugerne og samfundet.

...

§ 7. Net- og distributionsvirksomhederne skal sikre, at der realiseres dokumenterbare energibesparelser i et omfang, der mindst opfylder de i bilag 1 nævnte energibesparelsesmålsætninger for årene 2006-2013 incl.

Stk. 2. Til opfyldelsen af energisparemålsætningerne kan net- og distributionsvirksomhederne medregne energibesparelser, som kan tilskrives som realiserede af virksomhederne efter § 8, og som kan opgøres efter § 9.

Stk. 3. Net- og distributionsvirksomhederne skal inden for de fastlagte rammer opfylde deres energibesparelsesforpligtelse så effektivt og billigt som muligt.

Stk. 4. Net- og distributionsvirksomhederne kan sikre realiseringen af energibesparelser inden for alle energiarter i hele landet.

Stk. 5. Net- og distributionsvirksomhederne beslutter, hvilke aktiviteter de vil iværksætte for at realisere energibesparelser. Virksomhederne skal dog samlet set over en rimelig periode og i et rimeligt omfang sikre en balanceret indsats for realisering af energibesparelser i forhold til alle forbrugergrupper.

...

§ 18. Energistyrelsen fører tilsyn med gennemførelsen af bestemmelserne i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Net- og distributionsvirksomheder og samarbejdsorganer skal efter anmodning meddele Energistyrelsen fornødne oplysninger til dokumentation af forhold, som omfattes af denne bekendtgørelse.

§ 19. Energistyrelsen kan give påbud til en net- eller distributionsvirksomhed om, at virksomheden skal udføre nærmere angivne energispareaktiviteter eller opfylde nærmere angivne betalingsforpligtelser i overensstemmelse med bestemmelserne i denne bekendtgørelse, hvis virksomheden

- 1) overtræder bestemmelserne i kapitel 2 om information, oplysning og kortlægning,
- 2) tilsidesætter Energistirelsens afgørelse efter § 17 om, hvilke forpligtelser der påhviler en virksomhed, som ikke deltager i et samarbejde, eller
- 3) i væsentligt omfang tilsidesætter forpligtelser, som påhviler virksomheden som led i deltagelse i et samarbejde efter bestemmelserne i kapitel 5.

...

§ 21. Afgørelser, som Energistyrelsen træffer efter denne bekendtgørelse, kan påklages til Energiklagenævnet. Afgørelserne kan ikke påklages til transport- og energiministeren.

Stk. 2. Klage som nævnt i stk. 1 skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt.

[...].

9. februar 2012

J.nr 1021-11-29-59

TML –EKN

Side 10 af 15

Energisparebekendtgørelsen er bl.a. udstedt i medfør af § 28 b, stk. 3, § 34, stk. 2 og 3, og § 26 a i lov om varmeforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 347 af

17. maj 2005³, med de ændringer, der følger af lov nr. 520 af 7. juni 2006. Af lovens § 28 b fremgår bl.a. følgende:

”[...]

§ 28 b. Varmedistributionsvirksomheder skal sikre realiseringen af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 3, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for varmedistributionsvirksomheder med en samlet varmel levering i 2004 til nettet på eller under 100 TJ.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder regler om virksomhedernes opgaver og mål for de energibesparelser, som virksomhederne samlet eller enkeltvis skal sikre bliver opnået, regler om dokumentation, indberetning og verifikation samt regler om afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at visse energibesparelsesaktiviteter, jf. stk. 1, skal ske efter udbud, og regler for udbuddets afholdelse samt for virksomhedernes finansiering af de udbudte opgaver.

Stk. 4. Realiseringen af energibesparelser efter bestemmelsen i stk. 1 skal ske gennem virksomheder, som er selskabsmæssigt adskilte fra varmedistributionsvirksomheden. Dette gælder dog ikke energibesparelser, som udføres i varmedistributionsvirksomhedens distributionssystem.

[...]”.

Fra forarbejderne til lovforslag om ændring af bl.a. elforsyning- og varmforsyningsloven, der blev fremsat den 9. februar 2006 (L 156), og hvorved varmforsyningslovens § 28 b blev indført, fremgår bl.a. følgende:

”[...]

2. Baggrund og formål

Regeringen indgik den 10. juni 2005 en bred politisk aftale om en markant styrkelse af energispareindsatsen. Der er tale om en ambitiøs aftale, der fastlægger rammerne for en øget og omkostningseffektiv energispareindsats i de kommende år. De øgede energibesparelser skal for en væsentlig dels vedkommende opnås ved, at net- og distributionsvirksomhederne inden for el-, naturgas-, og varmforsyning skal yde en mere effektiv indsats indenfor de nuværende økonomiske rammer, og uden at dette indebærer

9. februar 2012

J.nr 1021-11-29-59

TML –EKN

Side 11 af 15

³ Nugældende lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011.

øgede udgifter for forbrugerne. Elnetvirksomhederne og naturgas-distributionsselskaberne skal således levere flere energispareaktiviteter inden for de eksisterende indtægtsrammer. Varmeforsyningsvirksomhederne er omfattet af hvile-i-sig-selv-princippet. For disse virksomheder forventes det, at aktiviteterne holdes inden for det eksisterende varmeprisniveau.

Aftalen vil blive udmøntet, så virksomhederne sikres målstyring og stor metodefrihed. Det afgørende er, at der opnås konkrete, dokumenterbare energibesparelser, og at net- og distributionsvirksomheder får adgang til på et kommercielt grundlag at anvende deres kompetencer over hele landet og inden for alle energiformer.

...

[...]

Udover de aftaler som distributionsvirksomheden indgår, kan distributionsvirksomheden selv deltage i realiseringen af energibesparelserne, dvs. selv være energispareaktør. Dette følger af, at der ikke stilles krav om, at energispareaktøren skal være uafhængig af distributionsvirksomheden, men udelukkende at energispareaktøren skal være selskabsmæssigt adskilt fra distributionsvirksomheden.

Enhver distributionsvirksomhed kan således deltage i virksomheder, som tilbyder tjenesteydelser vedrørende realiseringen af energibesparelser. Herved forstås varetagelse af processen i forbindelse med realisering af energibesparelser, finansiering af energibesparende foranstaltninger i erhvervsvirksomheder, institutioner, boligselskaber m.v. samt salg og installation af energispareudstyr. Sidstnævnte kan f.eks. være salg og indsættelse af lavenergiruder og køleskabe, hulmursisolering samt mere effektive varmepumper.

[...]”.

9. februar 2012

J.nr 1021-11-29-59

TML –EKN

Side 12 af 15

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Ad klagefristen

Det følger af energisparebekendtgørelsens § 21, stk. 1, at afgørelser, som Energistyrelsen træffer efter bekendtgørelsen, kan påklages til Energiklagenævnet. Det følger i den forbindelse af § 21, stk. 2, at klagen skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Energistyrelsen har oplyst, at afgørelsen blev sendt til klager som A-brev onsdag den 22. juni 2011. Klagen af 19. juli 2011 er modtaget i Energiklagenævnet fredag den 22. juli 2011. Klager har oplyst, at man på grund af ferie hos foreningens formand først blev bekendt med afgørelsen den 25. juni 2011.

Foreningen har ikke herudover oplysninger om, hvornår afgørelsen er modtaget.

Justitsministeriet har ved cirkulæreskrivelse nr. 9189 af 20. maj 2011⁴ til samtlige ministerier om beregning af klagefrister ved afgørelser sendt som A-brev og B-brev overvejet spørgsmålet om, hvornår en afgørelse sendt som A-brev i almindelighed kan anses for at være kommet frem i relation til beregning af klagefrister. Det er Justitsministeriets opfattelse, at det i forbindelse med beregning af en klagefrists begyndelsestidspunkt fremover i almindelighed bør lægges til grund, at afgørelser sendt som A-brev først er kommet frem til modtageren to dage efter, at afgørelsen er dateret og overgivet til postbesørgelse. På baggrund af Justitsministeriets cirkulæreskrivelse lægger Energiklagenævnet således til grund, at afgørelsen af 22. juni 2011 først var klager i hænde den 24. juni 2011. Klagefristen udløb herefter den 22. juli 2011, hvor klagen er modtaget i nævnet.

9. februar 2012

J.nr 1021-11-29-59

TML –EKN

Side 13 af 15

Klagen er på denne baggrund modtaget rettidigt, og Energiklagenævnet kan herefter behandle klagen.

Ad afgørelsen af 22. juni 2011

Energiklagenævnet bemærkede i afgørelsen af 6. juli 2010 bl.a., at reglerne om opfyldelse af energibesparelsesmålsætninger som anført i lovforslag L 156 af 9. februar 2006 har karakter af målstyring med stor metodefrihed, hvor det afgørende er, at der opnås konkrete dokumenterbare energibesparelser. Som reglerne er udformet, skulle forpligtelsen efter nævnets opfattelse forstås således, at varmedistributionsvirksomhederne skal sikre, at energispareaktiviteterne er så effektive og billige som muligt. Nævnet vurderede på denne baggrund, at værkets energispareaktivitetsplan ikke var i strid med forpligtelsen om, at planen skal opfyldes så effektivt og billigt som muligt. Nævnet bemærkede dog, at prisen pr. kWh-besparelse normalt anslås til at være mellem 20 og 50 øre pr. kWh, hvorfor den af værket angivne pris på 94 øre pr. kWh-besparelse forekom høj. Nævnet hjemviste derfor sagen til Energistyrelsen med henblik på, at styrelsen kunne tage stilling til, om prisen på værkets energispareaktiviteter lå inden for normalområdet, herunder om prisen for prøvehusene var for høj.

Ved afgørelsen af 6. juli 2010 har Energiklagenævnet således fundet, at den af værket udarbejdede energispareaktivitetsplan var i overensstemmelse med reglerne i energisparebekendtgørelsen, herunder reglerne i bekendtgørelsens § 7, stk. 3, om, at energispareforpligtelsen skal opfyldes så billigt og effektivt som muligt. Efter en gennemgang af sagens akter og på baggrund af de bemærkninger, som sagens parter er fremkommet med under sagens oplysning,

⁴ Justitsministeriets cirkulære er offentliggjort på hjemmesiden: www.retsinfo.dk.

finder Energiklagenævnet ikke grundlag for at ændre denne vurdering. Nævnet bemærker i den forbindelse, at det fremgår af bekendtgørelsens § 7, stk. 4, at net- og distributionsvirksomhederne kan sikre realiseringen af energibesparelser inden for alle energiarter i hele landet, ligesom det er virksomhederne, der i medfør af bekendtgørelsens § 7, stk. 5, beslutter, hvilke aktiviteter de vil iværksætte for at realisere energibesparelser. Af lovforslag L 156 af 9. februar 2006 fremgår i den forbindelse bl.a., at enhver distributionsvirksomhed kan deltage i virksomheder, som tilbyder tjenesteydelser vedrørende realiseringen af energibesparelser, f.eks. finansiering af energibesparende foranstaltninger i boligselskaber med mere.

Energiklagenævnet finder fortsat, at prisen pr. kWh-besparelse på 94 øre pr. kWh-besparelse er usædvanlig høj. Dette skal også ses i forhold til Energitilsynets benchmarking af energivirksomhedernes omkostninger til energibesparelser for år 2010, som tilsynet ifølge den nugældende energisparebekendtgørelses⁵ § 19 stk. 8, skal foretage⁶. Det fremgår af Energitilsynets benchmarking, at varmedistributionsvirksomhedernes gennemsnitsomkostning i øre pr. besparet kWh er 28,6 øre, og at værkets gennemsnitlige omkostning pr. besparet kWh i år 2010 var 118,8 øre.

Energiklagenævnet finder imidlertid i lighed med Energistyrelsen, at der ikke er grundlag for at antage, at værket har undladt at tage fornødent hensyn til omkostningseffektiviteten. Nævnet har herved bl.a. lagt vægt på, at der, som anført af Energistyrelsen, ikke er grundlag for at antage, at værkets gennemsnitlige omkostninger ved energibesparelserne pr. kWh set over en årrække vil være for høje eller afvige væsentligt fra gennemsnittet. Energiklagenævnet har endvidere lagt vægt på, at omkostningerne ved prøvehusprojektet skal ses i sammenhæng med de projekter, som er planlagt fremover, og som prøvehusprojektet bidrager med erfaring til. Nævnet finder endvidere ikke, at energispareaktiviteterne er udført i strid med reglerne i energisparebekendtgørelsen.

Det følger af reglerne i energisparebekendtgørelsens § 18, stk. 1, at Energistyrelsen fører tilsyn med gennemførelsen af bestemmelserne i bekendtgørelsen. På baggrund af den høje pris pr. kWh-besparelse og Energitilsynets benchmarking af energivirksomhedernes omkostninger til energibesparelser for 2010 finder Energiklagenævnet, at Energistyrelsen fremadrettet skal føre et skærpet tilsyn med udviklingen i priserne på energispareaktiviteterne i værket og værkets konkrete energispareaktiviteter.

9. februar 2012

J.nr 1021-11-29-59

TML –EKN

Side 14 af 15

⁵ Bekendtgørelse nr. 677 af 21. juni 2010, der gælder for besparelsesindsatsen fra 1. januar 2010 og frem.

⁶ Energitilsynets benchmarking for år 2010 er den 22. december 2011 offentliggjort på tilsynets hjemmeside: www.energitilsynet.dk.

Herefter, og under henvisning til det af Energistyrelsen anførte, stadfæstes styrelsens afgørelse af 22. juni 2011.

Energiklagenævnets afgørelse

Energistyrelsens afgørelse af 22. juni 2011 stadfæstes.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 5. december 2011 og har efterfølgende været i skriftlig votering.

Afgørelsen er truffet i henhold til energisparebekendtgørelses § 21, stk. 1, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 1.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter varmemforsyningsloven eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

9. februar 2012

J.nr 1021-11-29-59

TML -EKN

Side 15 af 15

På nævnets vegne

Poul K. Egan
Nævnnsformand

/Ulla Østergaard
Specialkonsulent, cand.jur.